

Dosarul nr. 2ri-53/2025

I

instanță

Nr. PIGD 2-22081177-05-2ri-13102025

judecător Guțu

Denis

judecătoria

Comrat

sediul

central

DECIZIE

11 decembrie 2025

mun.

Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat

în componența:

președintele completului, judecătorul

Mironov Andrei

judecătorii

Colev Grigori și Hudoba Valeri

examinând în conformitate cu prevederile art. 426 Cod de procedură civilă al RM, în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de Așci Andrian și Așci Andrei împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul central din 30 iulie 2025, adoptată la cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg privind asigurarea acțiunii, depuse în cadrul cauzei intentate la cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg împotriva pârâților Așci Andrian și Așci Andrei privind tragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere al debitorului SRL „Simart Company”,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei asupra cauzei și argumentelor recursului declarat,

a c o n s t a t a t:

1. Circumstanțele cauzei.

La data de 05 iunie 2025, administratorul insolvenței SRL „Simart Company”, Muntean Oleg a depus cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Simart Company” în persoana pârâților Așci Andrian și Așci Andrei. (f.d.1-5)

Prin conținutul cererii înaintate din 05 iunie 2025, lichidatorul SRL „Simart Company”, Muntean Oleg a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâților Așci Andrian și Așci Andrei, în mărime de 4500989,77 lei.

2. Soluția instanței de fond.

La data de 30 iulie 2025, prin încheierea emisă de judecătoria Comrat, sediul central s-a admis cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor și mijloacelor financiare a lui Așci Andrian și Așci Andrei în mărime de 4500989,77 lei, până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești. (f.d.110)

3. Motivele și argumentele recurențelor vis-a-vis de pretensele încălcări.

La data de 22 septembrie 2025, Așci Andrian și Așci Andrei, ne fiind de acord cu încheierea instanței de fond, au înaintat recurs asupra acesteia prin care au solicitat: admiterea recursului; casarea încheierii din 30 iulie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii depusă de lichidatorul SRL „Simart Company” - Muntean Oleg, anularea integrală a măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ale pârâților Așci Andrian și Așci Andrei. (f.d.113-142)

În motivarea recursului s-a indicat că, recurenții consideră încheierea judecătoriei Comrat, sediul central din 30 iulie 2025 drept neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material/procedural, cu aplicarea și interpretarea eronată a prevederilor legale, fiind pasibilă de a fi casată integral, cu emiterea unei decizii prin care să fie respinsă integral cererea reclamantului/întimat - lichidatorul SRL „Simart Company” (în procedura falimentului), Muntean Oleg privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL „Simart Company” privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Prin cererea de chemare în judecată din 05 iunie 2025, reclamantul/întimat, lichidatorul SRL „Simart Company” a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în persoana pârâților Așci Andrei și Așci Andrian, cu încasarea din contul acestora în mod solidar a sumei de 4500989,77 lei în contul masei debitoare și aplicarea sechestrului pe bunurile

imobile, mobile și conturile bancare ale pârâților, în limita valorii acțiunii în sumă de 4500989,77 lei.

Menționează că, unicul argument invocat de lichidator în vederea solicitării aplicării sechestrului pe bunurile pârâților Așci Andrei și Așci Andrian constă în calitatea acestora de persoane fizice ce pot dispune liber de bunurile sale, având drept de dispoziție asupra bunurilor aflate în proprietate.

Susține că, mai grav este că solicitarea privind aplicarea măsurilor de asigurare la caz se bazează pe o simplă presupunere a lichidatorului că pârâții ar putea înstrăina bunurile lor, fără ca să existe o bănuială rezonabilă în acest sens și fără ca să fie demonstrat un pericol de dispariție a bunurilor pârâților sau rea-credința acestora.

Indică că, careva alte argumente, probe, dovezi, circumstanțe - nu au fost invocate de către intimat la formularea și justificarea necesității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii. Menționează că, nu este clar, după care principii și temeii juridic s-a bazat instanța la emiterea unei încheieri privind satisfacerea cerințelor lichidatorului și aplicarea măsurilor de asigurare solicitate.

Consideră că, intimatul și respectiv instanța de judecată au făcut trimitere pur formal doar la prevederile legale ale Codului de procedură civilă, care reglementează asigurarea acțiunii, fără să justifice și să demonstreze prin careva probe veridice și concludente necesitatea reală de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii față de pârâți.

Menționează că, argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare și anume ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc., eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâților de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoare eventuale hotărâri judiciare, nu au fost prezentate.

Susține că, examinând cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoare hotărâri judiciare.

Mai indică că, lichidatorul SRL „Simart Company” nu a prezentat careva probe, care să confirme existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare,

risipire a bunului sau proastă administrare de către recurenții Așci Andrei și Așci Andrian a bunurilor sale.

Invocă că, nu au fost prezentate probe și argumente cu privire la probabilitatea cauzării unui prejudiciu reclamantului - SRL „Simart Company” în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii. În cererea înaintată nu sunt indicate careva acțiuni sau circumstanțe ce ar demonstra cu certitudine concluzia că Așci Andrei și Așci Andrian ar crea sau ar putea crea, în mod ireversibil, careva dificultăți în executarea actului judecătoresc sau chiar a face imposibilă executarea acestuia.

Reieșind din situația de fapt enunțată, raportată la textele de lege, consideră că cerințele de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare cerințele de asigurare a acțiunii sunt neîntemeiate, iar încheierea instanței din 30 iulie 2025 este arbitrară și nefondată, emisă cu aplicarea eronată a prevederilor Codului de procedură civilă privind asigurarea acțiunii.

Susține că, instanța de fond în mod total nefondat și eronat a concluzionat asupra admiterii cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Materialele cauzei nu conțin careva probe care ar justifica necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de reclamantul - intimat SRL „Simart Company”, iar în lipsa acestora, solicitarea intimatului privind aplicarea unor astfel de măsuri, devine declarativă.

Consideră că, nu poate fi reținut argumentul lichidatorului SRL „Simart Company” din cererea de chemare în judecată referitor la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, precum că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii la etapa actuală poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, or, evident că, insuficiența bunurilor în masa debitoare pentru achitarea integrală a creanțelor debitorului, nu echivalează, în mod obligatoriu, cu neexecutarea unei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Susține că, pericolul de imposibilitate al executării unei eventuale hotărâri judecătorești nu a fost probat de către reclamantul – intimat.

Menționează că încheierea instanței de fond este emisă de către instanță cu un formalism excesiv, or, aceasta nu conține o argumentare și o motivare în sensul demonstrării existenței temeiului de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, motiv din care încheierea respectivă este lipsită de forță de convingere și ambiguă. La fel apreciază eronat argumentele instanței precum că, lichidatorul a justificat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Recurenții apreciază critic această concluzie a instanței de judecată în măsura în care, lichidatorul nici măcar nu a încercat să justifice și să argumenteze necesitatea aplicării măsurilor de asigurare asupra patrimoniului pârâților Așci Andrei și Așci Andrian.

Suma indicată de lichidatorul Muntean Oleg este invocată în mod ilegal și fără un suport probatoriu, deoarece creanțele validate față de patrimoniul debitorului SRL „Simart Company” nu constituie suma de 4500989,77 lei, ci o sumă mult mai mică.

Susține că, în aceste condiții, instanța de recurs urmează să corecteze omisiunea instanței de fond și să dispună imediat anularea acestei măsuri vădit nelegale, restabilind astfel ordinea de drept și garantând protecția efectivă a patrimoniului personal al pârâților.

Menționează că, instanța de insolabilitate a aplicat această măsură extremă fără a ține cont de circumstanțele cauzei, motiv din care solicită instanței de recurs să analizeze cu maximă atenție motivele prezentului recurs și să restabilească echilibrul între măsurile procesuale și justificarea aplicării acestor măsuri.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 lit. c), art. 181 alin. (1) al Codului de procedură civilă și a Hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile, №32 din 24.10.2003.

La data de 13 octombrie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.143)

4. Termenul legal de declarare a recursului.

Conform art. 8 alin. (2) al Legii insolabilității, *încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.*

Completul remarcă că din materialele cauzei rezultă că încheierea instanței de fond a fost pronunțată la data de 30 iulie 2025, iar data recepționării încheierii vizate de către recurenți a fost indicată ca fiind 09 septembrie 2025, alte probe confirmative nu au fost anexate la materialele cauzei.

Subsecvent, recursul înaintat la data de 22 septembrie 2025, Completul de judecată îl apreciază ca fiind depus în termen.

La data de 17 octombrie 2025, părților le-a fost expediată copia recursului, cu oferirea termenului de 10 zile de la data recepționării ca să prezinte referința asupra recursului vizat. (f.d.146)

Careva referințe la sediul instanței de recurs din partea părților nu au parvenit.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și a materialelor din dosar, Completul de judecată consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, din următoarele motive.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform prevederilor art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătoria.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecătoria, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit prevederilor art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 428 Cod de procedură civilă, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

Instanța de recurs, potrivit materialelor cauzei, atestă că la data de 05 iunie 2025, administratorul insolvenței SRL „Simart Company”, Muntean Oleg a depus cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Simart Company” în persoana pârâților Așci Andrian și Așci Andrei. (f.d.1-5)

Prin conținutul cererii înaintate din 05 iunie 2025, lichidatorul SRL „Simart Company”, Muntean Oleg a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâților Așci Andrian și Așci Andrei, în mărime de 4500989,77 lei.

La data de 30 iulie 2025, prin încheierea emisă de judecătoria Comrat, sediul central s-a admis cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestrul asupra bunurilor și mijloacelor financiare a lui Așci Andrian și Așci Andrei în mărime de 4500989,77 lei, până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești. (f.d.110)

La data de 22 septembrie 2025, Așci Andrian și Așci Andrei, ne fiind de acord cu încheierea instanței de fond, au înaintat recurs asupra acesteia prin care au solicitat: admiterea recursului; casarea încheierii din 30 iulie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii depusă de lichidatorul SRL „Simart Company” - Muntean Oleg, anularea integrală a măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ale părților Așci Andrian și Așci Andrei. (f.d.113-142)

Verificând legalitatea încheierii contestate în coraport cu materialul probator anexat la cauza civilă, Completul de judecată consideră întemeiată concluzia judecătorului instanței de fond de a admite cererea și de a aplica măsurile de asigurare a acțiunii stabilite prin încheierea din 30 iulie 2025.

Astfel, potrivit prevederilor art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.*

În sensul acestei norme legale, Completul de judecată reține că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii reprezintă un instrument procesual menit să garanteze eficiența actului de justiție și executarea efectivă a hotărârii judecătorești care va fi pronunțată pe fondul cauzei.

Finalitatea instituției măsurilor asigurătorii nu este aceea de a sancționa partea pârâtă sau de a prejudeca soluția asupra fondului litigiului, ci de a conserva starea de fapt și de drept existentă până la pronunțarea unei hotărâri definitive, prevenind riscul ca, prin acțiuni unilaterale ale debitorului, executarea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantului să devină imposibilă sau iluzorie.

Examinând circumstanțele concrete ale cauzei, Completul stabilește că cererea lichidatorului SRL „Simart Company” a fost întemeiată pe constatarea unei

datorii substanțiale în sumă de 4500989,77 lei, rezultate din gestionarea necorespunzătoare a patrimoniului debitorului și din acțiunile presupus abuzive ale părților Așci Andrei și Așci Andrian. Din materialele dosarului rezultă că, în informația Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, în calitate de administrator statutar al debitorului SRL „Simart Company” figurează Așci Andrian. Totodată, conform procurii din 19 martie 2019, administratorul a împuternicit pe Așci Andrei să reprezinte interesele „Simart Company” SRL pe un termen de 3 ani.

Contrar susținerilor recurenților, Completul constată că instanța de fond a expus în mod clar și suficient raționamentele care au determinat necesitatea aplicării sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor financiare ale lui Așci Andrei și Așci Andrian, raportându-se la caracterul valoric al creanței și la conduita procesuală și extra-procesuală a acestora.

Totodată, instanța de recurs constată că recurenții nu au prezentat probe concludente care să răstoarne această constatare sau să demonstreze inexistența pericolului invocat.

De asemenea, se reține că măsura aplicată respectă principiul proporționalității, întrucât nu urmărește lipsirea lui Așci Andrei și Așci Andrian de dreptul de proprietate, ci doar restricționează temporar dreptul de dispoziție asupra bunurilor, până la soluționarea definitivă a litigiului. Astfel, ingerința în dreptul patrimonial al recurenților este justificată de un scop legitim – protejarea intereselor patrimoniale ale creditorilor debitorului insolubil – și este proporțională cu gravitatea riscului de sustragere de la executare.

Completul mai notează că jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție statuează că, în cauzele ce decurg din procedura de insolabilitate, instanțele trebuie să manifeste o diligență sporită în aplicarea măsurilor asigurătorii, pentru a garanta efectivitatea procesului de recuperare a masei debitoare.

Totodată, argumentele recurenților precum că instanța de fond neîntemeiat i-a aplicat sechestrul *„cerințele de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare cerințele de asigurare a acțiunii sunt neîntemeiate, iar încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central nr. 2i-13/9-2022 din 30.07.2025 este arbitrară și nefondată, emisă cu aplicarea eronată a prevederilor Codului de procedură civilă privind asigurarea acțiunii”*, Completul de judecată le consideră ca fiind neîntemeiate și declarative, întrucât, din analiza materialelor dosarului, rezultă că măsura dispusă de instanța de fond nu are natură

sanctionatorie, ci reprezintă o măsură procesuală cu caracter exclusiv preventiv, care este menită să asigure eficiența executării eventualei hotărâri judecătorești pentru viitor, iar normele legale în vigoare au fost corect aplicate.

Astfel, sechestrul dispus de instanța de fond nu împiedică recurenții să dețină și să utilizeze bunurile în limitele normale ale folosinței lor, ci doar restricționează posibilitatea de înstrăinare, gajare ori grevare a acestora, până la pronunțarea unei hotărâri definitive. Această limitare temporară nu echivalează cu o blocare a activității economice sau a vieții personale a acestora, ci urmărește menținerea situației juridice actuale pentru a garanta executarea eventuală a unei hotărâri judecătorești.

Completul reține că simpla nemulțumire a părților față de amploarea măsurii asigurătorii nu constituie, prin ea însăși, temei pentru revocarea acesteia, or, instanța de fond a aplicat-o proporțional cu valoarea pretențiilor și cu natura riscului identificat.

Prin urmare, invocarea caracterului pretins disproporționat al măsurii nu este susținută de probe concludente, iar simpla apreciere subiectivă a recurenților nu pot răsturna constatarea legală și temeinică a instanței de fond privind necesitatea aplicării sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor financiare a lui Așci Andrei și Așci Andrian pentru protejarea masei credale.

În urma celor supra indicate, Completul de judecată conchide că încheierea primei instanțe emisă la data de 30 iulie 2025 este legală, temeinică și adoptată cu respectarea dispozițiilor procedurale incidente, întrucât instanța de fond **corect** a aplicat și a interpretat normele de drept material și procesual referitoare la instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, în baza unei aprecieri juste a circumstanțelor de fapt și a riscurilor constatate în cauză.

În contextul dat, instanța de recurs reiterează că argumentele invocate de către Așci Andrei și Așci Andrian în recursul declarat nu pot fi reținute de către instanță, întrucât acestea reprezintă simple dezacorduri cu soluția instanței de fond, nefiind susținute de probe noi sau de argumente juridice apte să răstoarne constatările acesteia iar criticile formulate au un caracter general și declarativ, nefiind de natură să demonstreze existența unor erori de drept sau de fapt care să atragă casarea încheierii contestate.

Raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunțate mai sus, și ținând cont de faptul că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurenți au fost statuate de Complet ca fiind

neîntemeiate, instanța de recurs concluzionează că recursul înaintat de Așci Andrei și Așci Andrian împotriva încheierii judecătoreiei Comrat, sediul central din 30 iulie 2025, adoptată la cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg privind asigurarea acțiunii, *este nefondat*, motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menținerea încheierii emise de instanța de fond.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 426, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Așci Andrian și Așci Andrei.

Se menține încheierea judecătoreiei Comrat, sediul central din 30 iulie 2025, adoptată la cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg privind asigurarea acțiunii, depuse în cadrul cauzei intentate la cererea lichidatorului SRL „Simart Company”, Muntean Oleg împotriva pârâților Așci Andrian și Așci Andrei privind tragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere al debitorului SRL „Simart Company”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanței.

Președintele completului, judecător:

Judecător:

Judecător:

Mironov Andrei

Colev Grigori

Hudoba Valeri